

РЕШЕНИЕ

№ 11408

гр. София, 23.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав, в публично заседание на 23.02.2026 г. в следния състав:

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **150** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/. Образувано е по жалба от М. Д. М. срещу Решение № РД-18-30/1 от 22. 12. 2025 г., издадено от председателя на Комисията за защита на личните данни в частта, с която е отказан достъп до търсената информация по т. 2 от заявлението.

В жалбата са изложени подробни съображения за отмяна на оспорения отказ, като се твърди, че са били налице всички предпоставки по ЗДОИ за представяне на търсената информация.

Ответникът – Председателят на Комисията за защита на личните данни в писмен отговор оспорва основателността на жалбата и моли за нейното отхвърляне.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заявление вх. № РД-18-30/ 08. 12. 2025 г. М. М. е поискал достъп до следната информация:

1. Коя е първата дата, считана за първи работен ден на всеки един от членовете на настоящия състав на Комисията?
2. Какъв е общият размер на нетните доходи на петте члена на Комисията за периода от 01.06.2025 г. до 31.10.2025 г.?

С оспорваното Решение № РД-18-30/1 от 22. 12. 2025 г., издадено от председателя на Комисията за защита на личните данни е посочено, че се предоставя пълен достъп до поисканата обществена информация, създадена и съхранявана в Комисията за защита на

личните данни, както следва:

1. Датата, на която всеки един от четиримата членове на КЗЛД е встъпил в длъжност, респективно дата, която се счита за техен първи работен ден, е 09. 05. 2025 г. Датата, считана за първи работен ден на Председателя на КЗЛД, е 12. 05. 2025 г.

2. Размера на основните възнаграждения на Председателя и на членовете на КЗЛД са нормативно уредени в чл. 7. ал. 4 и ал. 5 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Членовете на КЗЛД получават основното месечно възнаграждение в размер на 2.5 средномесечни работни заплати на наетите лица по трудово и служебно правоотношение в общественния сектор, съобразно получени данни от Националния статистически институт, завишени с 20 на сто. Основното месечно възнаграждение се преизчислява всяко тримесечие, като се взема предвид средномесечната работна заплата за последния месец от предходното тримесечие. Председателят на КЗЛД получава месечно възнаграждение с 30 на сто по-високо от основното месечно възнаграждение от членовете на КЗЛД съгласно чл. 7, ал. 5 от ЗЗЛД. В допълнение, на Председателя и на членовете се изплащат допълнителни възнаграждения за придобит трудов стаж и професионален опит, определени в размер на 1% за всяка година и за работа с класифицирана информация, съгласно чл. 92 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация. Нетните възнаграждения се формират като от брутните възнаграждения се правят удържки съгласно българското законодателство за данък и осигуровки.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Разгледана по същество, същата е основателна, поради следните съображения: Оспореното в настоящото производство решение е издадено от компетентен административен орган – председателят на КЗЛД, който е задължен субект по смисъла на чл. 3 от ЗДОИ.

Според настоящия съдебен състав обжалваният отказ в частта, с която не е предоставена търсената информация по т. 2 от депозираното заявление, е постановен в противоречие с приложимите материално-правни норми и в този смисъл се явяват основателни изложените от жалбоподателя доводи за незаконосъобразност.

Легалната дефиницията на понятието „обществена информация” е дадена в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, съгласно която обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с общественния живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Съгласно чл. 9 от ЗДОИ обществената информация е официална и служебна, като съгласно разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а съгласно чл. 11 от ЗДОИ служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации. Исканата в случая информация е свързана с възнаграждението на членовете на КЗЛД, поради което същата представлява служебна обществена информация. Според настоящия съдебен състав възнаграждението на лицата, заемащи публични длъжности, не може да е скрито от обществото. Това е стандарт, свързан с прозрачността при изразходването на публични средства, от една страна, а от друга исканата информация позволява да се прецени ефикасността и ефективността при функционирането на

публичните органи и повишава отчетността им пред обществото.

В обобщение съдът обуславя извод, че търсената от жалбоподателя информация касае обществения живот в Република България, като чрез получаването ѝ той може да състави мнение относно дейността на задължения субект и начина, по който се разходват публични средства, свързани с неговата дейност.

Не се установява от доказателствата по делото, че по т. 2 от заявлението М. М. е получил исканата информация.

З. е посочил, че търси информация относно общия размер на нетните доходи на петте члена на Комисията за периода от 01. 06. 2025 г. до 31. 10. 2025 г. Административният орган не е дал ясен отговор, като е представил информация за начина, по който се формират възнагражденията на членовете на КЗЛД, каквато информация не поискана със заявлението на М. М.. С така постановения отговор по т. 2 от оспорваното решение, на практика е отказан достъп до търсената информация, като не са изложени никакви мотиви за причините на този отказ. В случай че исканата информация по т. 2 е била неясна за административния орган, същият е следвало да приложи чл. 29 от ЗДОИ. Съгласно посочената разпоредба, когато не е ясно точно каква информация се иска или когато тя е формулирана много общо, заявителят се уведомява за това и има право да уточни предмета на исканата обществена информация.

При направено искане за достъп до информация задълженият субект е длъжен да разгледа подаденото заявление, извършвайки поредица от действия, регламентирани в разпоредбите на чл. 28 – чл. 33 вкл. от ЗДОИ, вследствие на които да прецени исканата информация дали е такава по определението на закона или не, налице ли са законови ограничения за достъп до исканата информация и в зависимост от това да уважи искането в пълен или ограничен обем, или да постанови мотивиран отказ

Горните аргументи мотивират съда да приеме, че оспореният акт е незаконосъобразен, поради което следва да бъде отменен. Преписката следва да се изпрати на административния орган за ново произнасяне, при което да се произнесе по направеното искане, като съобрази и обсъди всички основания, поради които отказва достъп до търсената информация по т. 2 заявление вх. № РД-18-30/ 08. 12. 2025 г., или да предостави същата. В случай, че депозираното искане е неясно за задължения субект, следва да бъде приложена разпоредбата на чл. 29 от ЗДОИ, едва след което административният орган да се произнесе по направеното искане за достъп до обществена информация.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на оспорващото лице следва да се заплатят направените по делото разноски в размер на 5, 62 евро, представляващи заплатена държавна такса и разходи по заплащането ѝ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 53 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № РД-18-30/1 от 22. 12. 2025 г., издадено от председателя на Комисията за защита на личните данни в частта, с която е отказан достъп до търсената информация по т. 2 от заявление вх. № РД-18-30/ 08. 12. 2025 г., депозирано от М. Д. М..

ИЗПРАЩА преписката на председателя на Комисията за защита на личните данни за ново произнасяне в тази част, съобразно мотивите на настоящия съдебен състав и в 14-дневен срок от получаване на преписката.

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни да заплати на М. Д. М. направените по делото разноски в размер на 5, 62 евро.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕПИСИ от решението да се изпратят на страните.